

สภาพการณ์เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 State of English Instruction of Thai Teachers of Prathom Suksa 6, Lamphun Primary Educational Service Area 1

นภาพร ชลารักษ์^{1*}

¹ภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
เลขที่ 120 ถนนมหิดล ตำบลหายยา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50100

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการณ์เรียนการสอน และปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ประชากรเป็นครูไทยที่สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 จำนวน 42 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสนทนากลุ่ม ครอบคลุมเนื้อหา 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการณ์เรียนการสอนของครูไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยรวมในทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับการปฏิบัติที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านเนื้อหา ส่วนด้านอื่นๆ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งหมด ได้แก่ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อการสอน ด้านนักเรียน และด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับ การจัดการเรียนการสอนที่ครูไทยพบว่าเหมาะสมกับนักเรียนและเป็นรูปแบบที่ใช้กันมากที่สุด คือ การเรียนรู้แบบ Project-Based Learning ออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะกับนักเรียนและเชื่อมโยงกับทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 สำหรับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความรู้แตกต่างกัน ทำให้จัดการเรียนการสอนค่อนข้างยาก แนวทางแก้ไขปัญหาคือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง ปัญหาครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีวุฒิการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษ แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ ส่งครูเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของตน

* ผู้เขียนหลัก
อีเมล: nawaporn@feu.edu

คำสำคัญ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา ครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาลำพูน เขต 1

Abstract

This research was to study the instructional conditions, problems and solution provide recommendations by Thai teachers in primary schools in Prathom Suksa 6, Lamphun Primary Educational Service Area 1. The target group included 42 Thai teachers teaching English in the elementary school in 2nd semester, 2015 academic year. The research instruments included a questionnaire and a group discussion form covering 5 instructional aspects, namely, contents, activity organization, instructional media, measurement and evaluation, and student care. The findings reveal that the instructional practice of the Thai teachers, in general, had the mean score at much level with the highest level on contents. Other aspects which were also at much level, in order from most to least, were the measurement and evaluation, instructional media, student and activity organization care. The teaching and learning management that Thai teacher found that appropriate and the most used for student is Project-Based Learning. Designed to suit the students's learning and associated with living skills in the 21st century. The problems of English instruction found that English language skills of students are different, it effecting to manage the teaching difficult and solution is teachers provide suitable activities for each student, so all students participate in activities. Problem of teachers no have Degree in teaching English, the solution is to train teachers to develop their English skills and knowledge.

Keywords

English Instruction, Primary School, Teachers, Lamphun Primary Educational Service Area 1

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร มีการเปลี่ยนแปลง ความเคลื่อนไหว และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว บุคคลต้องติดต่อสื่อสารกันมากขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจ ตลอดจนการศึกษาหาข้อมูลและถ่ายทอดความรู้ให้แกกัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ อีกทั้งความรู้ภาษาต่างประเทศ จะช่วยให้คนไทยมีความเข้าใจ

และภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย ตลอดจนสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ให้ผู้เรียนเรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา, 2551)

จากการติดตามและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมา พบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ คือ ครูผู้สอน ทั้งนี้เพราะว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่มักจะเป็นครูประจำชั้น ไม่มีวุฒิการศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษ ขาดความแม่นยำในเนื้อหาทำให้ไม่กล้าที่จะสอน ขาดความมั่นใจ ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่มั่นคง ครูขาดความชำนาญ โดยเฉพาะการสอนให้นักเรียนพูด และไม่มีวิธีการสอนที่จูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความสนใจ และขาดแรงจูงใจในการเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ (ทิพวัลย์ มาแสง, 2532) นอกจากนี้ยังพบว่าครูส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีการสอนแบบเดิม ครูมีความรู้ไม่เพียงพอ เพราะไม่ได้ฝึกมาโดยตรง การออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน ใช้วิธีการสอนแบบเก่าไม่ยอมปรับปรุง เข้มงวดในการสอนมากเกินไป (พิตรวัลย์ โกวิทวที, 2537) นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และไม่กล้าพูด เพราะถูกฝึกให้อ่านออกเสียง โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมเลย นอกจากนี้นักเรียนยังไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะในชีวิตประจำวันไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครู จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมีมากเกินไป ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง และด้านการสอนพบว่า ครูจำนวนไม่น้อยที่เลือกวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับกลุ่มของนักเรียน ใช้วิธีการสอนแบบลองผิดลองถูก ไม่มีการเรียนการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติ คือ สอนเป็นลำดับจากทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังให้มาก สาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ไม่กล้าพูด หรือพูดไม่ได้ แม้ว่าจะใช้เวลาเรียนอยู่ในโรงเรียนนานกว่า 6 ปี ดังนั้นจึงเป็นการยากที่ผู้เรียนจะมีความเข้าใจลึกซึ้งและใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ การเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ นักเรียนจะต้องมีความสนใจและเห็นประโยชน์ในการเรียนเป็นสำคัญ (กาญจนา ศรีสังวาลย์, 2547)

จากผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งในปัจจุบันโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศต่างก็มีนโยบายที่เน้นให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดลำพูน เนื่องจากจังหวัดลำพูนมีโรงเรียนที่เป็นเขตพื้นที่บริการการศึกษาของมหาวิทยาลัยในการส่งนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษา ออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพในชั้นปีที่ 5 ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการวางแผนการสอนในรายวิชา การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1
2. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

วิธีการวิจัย

1. ประชากร

ในงานวิจัยนี้ประชากร คือ ครูไทยที่สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 แบ่งเป็นโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเอกชน จำนวน 20 โรงเรียน และโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 10 เครือข่าย 146 โรงเรียน โดยผู้วิจัยได้สุ่มจำนวนโรงเรียน จำนวนร้อยละ 25 ของจำนวนโรงเรียนแต่ละกลุ่ม ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ ได้จำนวนทั้งหมด 42 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเอกชน จำนวน 5 โรงเรียน และ โรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 37 โรงเรียน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 42 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถาม ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา ระดับชั้นที่สอน จำนวนชั่วโมงในการสอน ต่อสัปดาห์ และภาระหน้าที่อื่นนอกเหนือจากงานสอนที่โรงเรียนมอบหมาย ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทย ครอบคลุมเนื้อหา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านนักเรียน เป็นคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ และ ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษ เป็นคำถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่ครูพบในการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว

2.2 แบบสนทนากลุ่ม

ประกอบด้วยประเด็นการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ เนื้อหาในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล ชั่วโมงในการสอนต่อวัน ขนาดของห้องเรียนที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และ การมีส่วนร่วมในการเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1. แจกแบบสอบถามครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 จำนวน 42 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำแบบสอบถามไปสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.2. ดำเนินการสนทนากลุ่มกับครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 โดยใช้แบบสนทนากลุ่ม ดำเนินการสนทนากลุ่มที่โรงเรียนใบบุญลำพูน อ. เมือง จ. ลำพูน มีการเชิญครูจากโรงเรียนใบบุญลำพูนและโรงเรียนอื่นๆ จำนวนรวมทั้ง 42 คน (4 กลุ่ม) มาเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม ใช้เวลาในการจัดการสนทนากลุ่ม 2 ชั่วโมง และดำเนินการสนทนากลุ่ม จำนวน 1 ครั้ง

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามโดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับตอนที่ 3 จะนำความคิดเห็นที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาสรุปผลและอธิบายถึงสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน

ส่วนการสนทนากลุ่มจะนำความคิดเห็นที่ได้จากการสนทนาสรุปผลและอธิบายถึงสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ รวมทั้งแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครูไทยพบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 16 คน (ร้อยละ 38.10) และเป็นเพศหญิง จำนวน 26 คน (ร้อยละ 61.90) เท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี เท่ากันกับอายุมากกว่า 45 ปี จำนวน 17 คน (ร้อยละ 40.48) ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 22 คน (ร้อยละ 52.39) รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 20 คน (ร้อยละ 47.61) ส่วนใหญ่มีประสบการณ์สอนมากกว่า 16 ปี จำนวน 15 คน (ร้อยละ 35.72) รองลงมาอยู่ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 11 คน (ร้อยละ 26.19) ระยะเวลาที่สอนในโรงเรียนพบว่า ส่วนใหญ่สอนมามากกว่า 2 ปี จำนวน 37 คน (ร้อยละ 88.10)

ในส่วนของระดับชั้นที่ครูไทยสอนนั้น พบว่า ทุกคนสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 44 คน ส่วนที่เหลือสอนในระดับชั้นอื่นๆ สำหรับจำนวนชั่วโมงการสอนใน 1 สัปดาห์ พบว่า ส่วนใหญ่ต้องสอนระหว่าง 16-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 21 คน (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือ สอนระหว่าง 11-15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 9.52) และได้มีการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาสำหรับนักเรียนไทยก่อนเข้ามาสอนในโรงเรียน แต่มีเพียงแค่ครูจำนวน 1 คนเท่านั้น (ร้อยละ 2.38) ที่ไม่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาสำหรับนักเรียนไทยก่อนเข้ามาสอน

2. สภาพการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้การสอนของครูไทย มีค่าเฉลี่ยรวมในทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งหมดได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อการสอน ด้านนักเรียน และด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับ

ในส่วนของรูปแบบการเรียนรู้การสอนที่ครูเห็นว่าเหมาะสมกับนักเรียนและใช้อยู่ในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบใหญ่ๆ 1) รูปแบบที่ 1 คือ จัดการเรียนรู้การสอนโดยอิงหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ 2) รูปแบบที่ 2 คือ เรียนผ่านทีวีทางไกลผ่านดาวเทียม จัดการเรียนรู้การสอนโดยอิงจากหนังสือเรียนของนักเรียน เอาเนื้อหาในหนังสือเป็นหลักแล้วคิดกิจกรรมให้สอดคล้อง 3) รูปแบบที่ 3 เป็นรูปแบบที่ใช้กันมากที่สุด คือ การเรียนรู้แบบ PBL (Project-Based Learning) ครูต้องออกแบบการเรียนรู้แบบ PBL ให้เหมาะกับนักเรียน โดยอิงทฤษฎีการเรียนรู้ Learning by Doing ของ John Dewey เพื่อเชื่อมโยงกับทักษะการดำรงชีวิตใน ศตวรรษที่ 21 ที่ต้องมีทักษะมากกว่าการอ่านออกเขียนได้ (3R) โดยเพิ่มทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (7C) เข้าไป ในการสอน เปลี่ยนการเรียนรู้การสอนแบบ Passive หรือสอนแบบบรรยาย ไปเป็นการเรียนรู้แบบสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการลงมือทำและคิด จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงหรือที่เรียกว่า Active Learning หรือทางวิชาการเรียกว่า Constructionism นักเรียนได้เรียนโดยการฝึกปฏิบัติ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการ ทำงานจริงหรือผ่านการทำ Project ต่างๆ โดยที่ครูเป็นเพียงพี่เลี้ยงที่คอยช่วยเหลืออยู่ข้างๆ ซึ่งการเรียนแบบนี้ จะช่วยฝึกให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่างๆ ตั้งแต่ค้นคว้าหาข้อมูล ตรวจสอบและประเมินข้อมูล การนำเสนออย่าง สร้างสรรค์ นอกจากนี้ครูยังเน้นการหากิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่ม เพื่อฝึกการทำงานเป็นทีมและแลกเปลี่ยนความรู้ บูรณาการความรู้ร่วมกัน มีการใช้คำถามหลักเป็นตัวนำ สู่การให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนำองค์ความรู้ใหม่ไป ต่อยอดความรู้เดิม มีการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนและเลือกกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning เน้นด้านการฟังและพูดออกเสียงเพื่อการสื่อสาร มีการส่งเสริมให้นักเรียนรับฟังและพูดคุยนานที่สุด เท่าที่เป็นไปได้รวมถึงการสร้างสถานการณ์ในชั้นเรียนด้วยตัวเอง

ครูไทยส่วนใหญ่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาสำหรับ นักเรียนไทยก่อนเข้ามาสอนในโรงเรียน และเมื่อเข้ามาสอนแล้ว หลายๆ โรงเรียนมีการจัดอบรมเพิ่มเติม ครูแต่ละคนจึงมีการวางแผนการสอนและจัดกิจกรรมด้วยตนเองโดยอิงเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลาง หนังสือ แบบเรียนของนักเรียนและหลักสูตรสถานศึกษาที่ได้รับจากโรงเรียน เนื้อหาส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องโครงสร้าง และคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ พูดตอบโต้ด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ อย่างถูกต้อง การปฏิบัติตามคำสั่ง และบทสนทนาสถานการณ์อย่างง่าย

ในส่วนของ การจัดหาสื่อการสอนครูจัดหาเอง และไม่มีการใช้สื่อการสอนร่วมกับครูท่านอื่นๆ ส่วนใหญ่จะใช้ของจริง รูปภาพ เกม คลิปวิดีโอ ในชั้นเรียนมากที่สุด นอกจากนั้นมีการใช้แบบเรียนสำเร็จรูป เป็นสื่อการสอนในห้องเรียน

ในด้านการประเมินนักเรียนพบว่า ประเมินโดยดูจากการสอบมากที่สุดและประเมินนักเรียน โดยดูจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การนำเสนองาน กิจกรรมกลุ่ม ดูจากการทำงานที่ได้รับมอบหมาย และส่งงานตามเวลาที่กำหนด ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลบ้างในช่วงการทำ กิจกรรมกลุ่ม เช่น ให้นักเรียนประเมินชิ้นงานหรือการนำเสนองานกันเองภายในชั่วโมงเรียน เป็นต้น

นอกจากนี้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 เห็นว่า ควรส่งเสริมการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการสร้างบรรยากาศให้นักเรียน รู้สึกผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด สร้างบรรยากาศให้รู้สึกมีความเป็นกันเองขึ้นมา (Break the Ice) แล้วพยายาม ทำความเข้าใจว่าภาษาอังกฤษไม่ได้ยากอย่างที่คิด อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญ และความจำเป็นของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและจะส่งผลดีอย่างไรในอนาคตด้วย

3. ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

3.1 ปัญหาด้านที่ยากที่สุดของการเรียนการสอนของครูไทย คือ พื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน ของนักเรียนในชั้นเรียน นักเรียนแต่ละคนไม่สามารถเรียนรู้ได้เท่ากัน ความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษา ของนักเรียนจึงไม่เท่ากัน ทำให้การจัดการชั้นเรียนค่อนข้างยาก นักเรียนบางกลุ่มมีความสนใจในเรื่อง ของภาษาอยู่ก่อนแล้วและได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองในการเรียนเสริมภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา ในสถาบันภาษาต่างๆ หรือฝึกฝนเองเพิ่มเติมมาจากที่บ้านหรือที่เรียนพิเศษ จึงจะมีแนวโน้มที่จะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่า ใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องกว่า และความสนใจนี้จึงทำให้เกิดความแตกต่างด้าน ความสามารถระหว่างนักเรียนด้วยตนเอง นักเรียนส่วนมากไม่กล้ามีส่วนร่วมในกิจกรรม เพราะกลัวพูดผิด พังผิด เขียนผิด เมื่อมีการขออาสาสมัครในการตอบคำถามหรือทำกิจกรรมก็จะมีแต่นักเรียนที่เรียนได้ดี คนเดิมๆ ออกมามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

แนวทางแก้ไขปัญหาคือ ครูจึงต้องหาวิธีการเสริมแรงให้นักเรียนได้ออกมาทำกิจกรรมได้ อย่างทั่วถึง ควรเริ่มเน้นการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารเบื้องต้นก่อนเรื่องอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ ออกเสียงให้ถูกต้อง ควรให้นักเรียนได้ฝึกฝนมากขึ้นเพราะจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำและนำไปใช้ ได้จริง สำหรับนักเรียนบางกลุ่มที่อ่อนจริงๆ โรงเรียนควรให้ความสนใจในการพัฒนาทักษะเป็นพิเศษ ในกรณีนักเรียนที่ขี้นมากเกินไป ต้องมีการดูแลแบบตัวต่อตัว ซึ่งต้องใช้วิธีการปรับพฤติกรรมอย่างมากที่จะทำให้ นักเรียนแต่ละคนยอมรับและตั้งใจเรียนมากขึ้น ครูต้องมีความสามารถในการจัดการชั้นเรียน มีวิธีสอนที่ ทำให้นักเรียนเข้าใจได้มากที่สุด จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพชั้นเรียน ให้เรียนรู้และปฏิบัติได้ เน้นเป็น รายคน อาจต้องใช้เวลานอกชั่วโมงเรียนในการเพิ่มเติมให้ เมื่อเกิดปัญหานักเรียนไม่เข้าใจความหมายคำหรือ คำสั่ง เมื่อครูใช้ภาษาอังกฤษในห้องหรือใช้เมื่อทำกิจกรรม และไม่ได้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องครูไทยจะใช้วิธี พูดซ้ำ ทำท่าทาง ยกตัวอย่างประกอบ ใช้รูปภาพประกอบการอธิบาย ส่วนหนึ่งให้นักเรียนที่รู้ช่วยเพื่อนที่ไม่รู้ ให้นักเรียนได้ช่วยเหลือเพื่อน ก่อนที่จะให้นักเรียนใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายด้วยตนเอง หลังจากนั้นจึงฝึกใช้ฝึกพูดบ่อยๆ เน้นย้ำซ้ำทวนให้นักเรียนเกิดการจดจำ

สำหรับการแก้ไขปัญหาพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ต่างกันของนักเรียน จากการประเมินความรู้ของนักเรียน ส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด มีนักเรียนที่มีพรสวรรค์น้อยมาก ส่วนมากมีเพียงแต่นักเรียนที่เรียนรู้ได้เร็ว และเรียนรู้ได้ช้าถึงช้ามาก เนื่องจากนักเรียนยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษน้อย ครูจึงจัดกิจกรรมให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มคละกัน ให้ทำกิจกรรมร่วมกัน ทำกิจกรรมที่ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนที่เรียนรู้ได้เร็วช่วยเหลือคนที่เรียนรู้ได้ช้า บางส่วนจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้าเป็นผู้ลงมือทำ เป็นคนแสดง แล้วให้นักเรียนที่เรียนรู้ได้เร็วเป็นผู้ช่วย โดยครูเป็นผู้แนะนำ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนที่เรียนช้าได้มีบทบาทมากขึ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มงาน เพิ่มกิจกรรมให้กับนักเรียนที่เรียนรู้ได้เร็วและนักเรียนที่พร้อมจะเรียนรู้ แม้ตัวเองจะเรียนได้ช้า ส่งเสริมให้ตรงกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน มีการใช้บทเรียนสำเร็จรูปมาเป็นส่วนช่วย และส่วนนักเรียนที่เรียนได้ช้ามากๆ ครูจะศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองเพื่อจัดประเภท จะเอาใจใส่และให้เวลากับนักเรียนมากขึ้น อาจจะเป็นนอกเวลาเรียน และสอนอย่างละเอียดเป็นรายบุคคล

3.2 ปัญหาด้านครูมีภาระงานอื่นนอกจากงานสอนมาก คืองานเอกสาร งานฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ และการอบรมเพื่อเตรียมรับการประเมินการประกันคุณภาพ งานเหล่านี้เบียดบังเวลาที่ต้องเตรียมการสอน เตรียมสื่อการสอนทำให้หลายครั้งที่การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ และเวลาที่ครูจะใช้เวลาเอาใจใส่นักเรียนนอกเวลาสอนลดลงมาก ปัญหานี้ไม่สามารถลดทอนหรือเลี่ยงปฏิบัติได้ จึงจำเป็นต้องทำไปตามหน้าที่

แนวทางในการแก้ไขปัญหาโดยครูพยายามหาเวลา ใช้เวลาส่วนตัวในการเตรียมการสอน เตรียมสื่อการสอนมากขึ้น กลายเป็นครูทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

3.3 ปัญหาจำนวนครูในโรงเรียนไม่เพียงพอ จึงมีการมอบหมายการสอนไม่ตรงกับวุฒิ กำหนดอัตรากำลังที่ไม่เหมาะสม ครูผู้สอนส่วนหนึ่งจบวิชาเอกภาษาอังกฤษแต่ไม่มีวุฒิทางศึกษาศาสตร์ไม่ได้เรียนด้านหลักสูตรและการสอนมาก่อน จึงแม่นยำเฉพาะแต่เนื้อหาทางภาษาอังกฤษ ส่วนหนึ่งจบด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมทำให้ไม่มีเทคนิคการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาไม่เข้าใจในธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กในวัยนี้ ในส่วนของครูที่จบวิชาเอกศึกษาศาสตร์ก็สามารถสอนได้ทุกวิชาแต่ก็ไม่แม่นยำในเนื้อหาภาษาอังกฤษ จึงไม่มีความมั่นใจในการสอนทั้งในเรื่องโครงสร้างและไวยากรณ์ และด้านการพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษให้เหมือนคนที่จบสาขาวิชาภาษาอังกฤษและเจ้าของภาษา ส่งผลกระทบอย่างมากต่อประสิทธิภาพการสอน และยังมีผลกระทบต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วย

แนวทางแก้ไขปัญหาคือครูไทยจึงมีการเพิ่มเติมความรู้ให้กับตนเอง โดยคนที่ไม่ได้จบสาขาการศึกษาไปเรียนในระดับปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ส่วนคนที่จบตรงสาขาก็ไปเข้าร่วมการอบรมการสัมมนาที่ทางหน่วยงานต่างๆ จัดขึ้น รวมไปถึงการสมัครเรียนและฝึกทักษะกับเจ้าของภาษาตามสถาบันภาษาต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยน และสร้างเครือข่ายความรู้ เพื่อเปิดรับวิธีการสอนอื่นๆ มาประยุกต์

ให้กับบริบทของตนเอง จะช่วยให้ครูไม่จำกัดเพียงวิธีการสอนของตนเองเท่านั้น รวมไปถึงการพัฒนาตนเองในเรื่องเทคโนโลยีการสื่อสาร เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยเพิ่มช่องทางการเรียนที่หลากหลาย รวมทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือด้านเนื้อหา ครูไทยได้ให้ความสำคัญในการเตรียมเนื้อหาการสอน เขียนแผนการสอน เรื่องคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและการสนทนาและเนื่องจากครูต้องมีการวางแผนการสอนและจัดกิจกรรมด้วยตนเองโดยอิงเนื้อหาจากหลักสูตรของกระทรวง หลักสูตรสถานศึกษาที่ได้รับจากโรงเรียน และหนังสือแบบเรียนของนักเรียน จึงต้องศึกษาและเน้นเลือกเนื้อหาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค การปฏิบัติตามคำสั่ง และบทสนทนาในสถานการณ์อย่างง่าย ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามแนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

ด้านที่มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับที่ 2 คือ ด้านการวัดผลประเมินผล เกณฑ์การประเมินจะได้รับการแนะนำและแบบฟอร์มจากทางโรงเรียนให้มีเกณฑ์การประเมินที่อิงมาตรฐานและใกล้เคียงกัน ครูไทยจึงประเมินนักเรียนโดยดูจากการสอบมากที่สุด และประเมินนักเรียนโดยดูจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การนำเสนองาน กิจกรรมกลุ่ม ดูจากการทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตามเวลาที่กำหนด ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลบ้างในช่วงการทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น ให้นักเรียนประเมินชิ้นงานหรือการนำเสนองานกันเองภายในชั่วโมงเรียน ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ที่พบว่า การวัดและประเมินผลการเรียน เป็นกระบวนการตรวจสอบผลการเรียนรู้และพัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน ผู้สอนต้องรับผิดชอบการวัดและประเมินผลการเรียนให้เป็นไปอย่างเหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพมีการจัดการอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ

ด้านที่มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับที่ 3 คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ครูไทยมีการจัดหาสื่อการสอนเอง และไม่มีการใช้สื่อการสอนร่วมกับครูท่านอื่นๆ ส่วนใหญ่จะใช้ของจริง รูปภาพ เกม คลิปวิดีโอ ในชั้นเรียนมากที่สุด นอกจากนั้นมีการใช้แบบเรียนสำเร็จรูปเป็นสื่อการสอนในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามที่ อัจฉรา ศรีมูล (2552) ที่พบว่า สื่อการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ และตอบสนองการเรียนรู้จำเป็นต้องมีความหลากหลายเป็นสื่อประสมที่น่าสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ภาษาได้ง่าย โดยผู้สอนต้องเลือกใช้ ปรับปรุง และจัดการใช้สื่อต่างๆ ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระของเรื่องที่เรียน

ด้านที่มีการปฏิบัติมากเป็นอันดับที่ 4 คือ ด้านนักเรียน นักเรียนเข้าใจในการสอนและการสื่อสารของครูผู้สอน และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษแต่ด้วยความรู้พื้นฐานที่ต่างกันของนักเรียน ความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาของนักเรียนทำให้การจัดการชั้นเรียนค่อนข้างยาก ครูควรเริ่มเน้นที่การพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารเบื้องต้นก่อนเรื่องอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกเสียงให้ถูกต้อง ควรเพิ่มให้นักเรียนได้ฝึกฝนมากขึ้นเพราะจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้อย่างแม่นยำและนำไปใช้ได้จริง สำหรับนักเรียนบางกลุ่มที่อ่อนจริงๆ โรงเรียนควรให้ความสนใจในการพัฒนาทักษะเป็นพิเศษ ในบางกรณีของนักเรียนที่ไม่สนใจ มีทัศนคติที่ไม่ดี ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ต้องมีการดูแลแบบตัวต่อตัว ซึ่งต้องใช้เทคนิควิธีการในการปรับพฤติกรรมอย่างมากที่จะทำให้นักเรียนแต่ละคนจะยอมรับและตั้งใจเรียนมากขึ้นซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ที่พบว่า บุคคลจะเรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งได้ก็ต่อเมื่อได้เรียนรู้ระบบเสียงเป็นอันดับแรก ผู้เรียนต้องเข้าใจเรื่องของเสียงและออกเสียงต่างๆ ในภาษาที่เรียนได้ชัดเจน เมื่อนักเรียนมีความแม่นยำแล้วจึงฝึกทักษะอ่านและเขียน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนภาษาของมนุษย์ ถ้าเราพิจารณาการเรียนภาษากำเนิด (Mother Tongue) ของนักเรียนจะเห็นว่า ก่อนที่เด็กจะพูดนั้น เด็กได้ยินผู้ที่อยู่ใกล้ซัดซัด ในชั้นแรกเด็กจับความหมายไม่ได้เมื่อได้ยินซ้ำๆ เข้าพร้อมกับได้เห็นอาการกิริยาต่างๆ ก็เกิดความเข้าใจความหมาย และเริ่มเลียนเสียงด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ก่อนต่อมาจึงพูดคำยาวๆ และยากขึ้นตามลำดับ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าธรรมชาติแห่งการเรียนภาษานั้นต้องเริ่มจากฟังแล้วจึงพูดเมื่อพูดได้แล้วจึงอ่านและเขียน วิธีการเรียนภาษาอังกฤษก็ควรจะเป็นทำนองเดียวกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องและเป็นไปตามที่ประภาพร นุชอำพันธ์ (2554) ที่พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

ด้านที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรม ครูได้มีการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียนและเลือกกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ครูออกแบบการเรียนรู้แบบ PBL ให้เหมาะกับนักเรียน เรียนโดยการฝึกปฏิบัติให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการทำงานจริงหรือผ่านการทำ Project ต่างๆ โดยให้ความสำคัญในทักษะทั้ง 4 ด้าน เน้นด้านการฟังและพูดออกเสียงเพื่อการสื่อสาร มีการส่งเสริมให้นักเรียนรับฟังและพูดคุยมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้รวมถึงการสร้างการสนทนาในชั้นเรียนด้วยตัวเอง ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามที่กรมวิชาการ กำหนดไว้ในคู่มือการจัดการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษา (กรมวิชาการ, 2533)

สรุป

จากผลการวิจัยที่พบว่าระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ในระดับมากที่สุด คือ ด้านเนื้อหา ส่วนด้านอื่นๆ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด การจัดการเรียนการสอนที่ครูพบว่าเหมาะสมกับนักเรียนและเป็นรูปแบบที่ใช้กันมากที่สุด คือ การเรียนรู้แบบ Project-Based Learning โดยออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมแก่นักเรียนและเชื่อมโยงกับทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 สำหรับปัญหาพบว่า นักเรียนมีความรู้แตกต่างกัน ทำให้จัดการเรียนการสอนค่อนข้างยาก แนวทางแก้ไขปัญหาคือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รวมกิจกรรมอย่างทั่วถึง ปัญหาครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่มีวุฒิการศึกษาด้านการสอนภาษาอังกฤษ แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ ส่งครูเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ

ดังนั้น การวางแผนการสอนในรายวิชา การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกจากเชื่อมโยงและเน้นทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 แล้ว ยังต้องเน้นการเรียนรู้แบบที่นักเรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการลงมือทำและคิด เน้นการหากิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่ม เพื่อฝึกการทำงานเป็นทีม และแลกเปลี่ยนความรู้ ในส่วนของปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประเด็นสำคัญในด้านครูผู้สอน และด้านหลักสูตรการสอน ครูต้องศึกษาข้อมูลและหาแนวทางแก้ไขเพิ่มเติมอย่างดีที่สุดเพื่อให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดทางการเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2533). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**
- พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา ศรีสังวาลย์. (2547). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สอนโดยครูชาวต่างชาติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร**.
- ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). **การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย**. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- ประภาพร นุชอำพันธ์. (2554). **การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. รายงานการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2534). **กิจกรรมเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโครงการเสริมสมรรถภาพครูประถมศึกษา ครั้งที่ 1**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2537). เอกสารประกอบการสอนวิชาการพัฒนาระบวนการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- อัจฉรา ศรีมูล. (2552). ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.